

J e g y z ő k ö n y v

(hangrögzítéssel)

Készült:

Sárbogárd Város Önkormányzat Képviselőtestületének
2016. január 6-i, a Sárbogárdi Polgármesteri Hivatal
Dísztermében tartott - ü n n e p i - üléséről.

Jelen vannak:

Dr. Sükösd Tamás	polgármester
Novák Kovács Zsolt	alpolgármester
Aranyos Attila József	képviselő
Erős Ferenc	képviselő
Ébl Zoltán	képviselő
Érsek Enikő	képviselő
Gerlai Zsolt	képviselő
Juhász János	képviselő
Nedoba Károly	képviselő
Szilveszterné Nyuli Ilona	képviselő
Tóth Béla	képviselő

11 fő

Állandó meghívottak:

Demeterné Dr. Venicz Anita jegyző, Dr. Varnyu Péter
aljegyző- hatósági osztályvezető, Háriné Németh Ilona
gazdasági osztályvezető, Bencze István műszaki
osztályvezető-helyettes, Varga István pályázati és
közbeszerzési referens, Batai Brigitta jegyzőkönyvvezető.

Napirendhez megjelentek:

Varga László

Média:

Gaál Sándor Sárréti Híd c. laptól, Hargitai Lajos a Bogárd
és Vidéke c. laptól, a Bogárd TV videofelvétel készítésével,
Varga S. József FM Hírlaptól.

Lakosság részéről:

50 fő

Dr. Sükösd Tamás Sárbogárd város polgármestere köszönti az ülésen megjelenteket, a képviselőtestület ünnepi ülését 16⁰⁰ órakor megnyitja. Megállapítja, hogy a képviselőtestület határozatképes, mivel 11 képviselő tartózkodik az ülésteremben. Jegyzőkönyv hitelesítőnek javasolja Tóth Béla képviselőt megválasztani. Szavazásra teszi fel a javaslat elfogadását. A képviselőtestület a javaslatot 11 igen (egyhangú) szavazattal elfogadta. Másik jegyzőkönyv hitelesítőnek javasolja Erős Ferenc képviselőt. Szavazásra teszi fel a javaslat elfogadását. A képviselőtestület a javaslatot 11 igen (egyhangú) szavazattal elfogadta. Szavazásra teszi fel a meghívóban szereplő napirendi pont elfogadását. A képviselőtestület 11 igen (egyhangú) szavazattal a javaslatot elfogadta.

N a p i r e n d :

- 1.) A város 30 évének áttekintése
Előadók: Varga László
Varnyu Péter
Juhász János
Dr. Sükösd Tamás polgármester

Himnusz (közös énekléssel)

Dr. Sükösd Tamás: elmondja, hogy a napirendi pont tárgyalása előtt Novák Kovács Zsolt alpolgármester úr által összeállított rövid film vetítése következik, ami egyfajta pillanatképeket mutat meg a sárbogárdi épületekről, illetve Sárbogárd életéről.

A vetítés előtt kéri, hogy egyperces néma főhajtással emlékezzenek meg a jelenlévők az elhunyt képviselőkről, Németh Rudolf polgármester úrról, Simon János képviselő úrról, Varga István képviselő úrról, Horváth János képviselő úrról, Berki László képviselő úrról, Dömök Péter képviselő úrról, Dr. Pál István képviselő úrról, Óri Gyula képviselő úrról és Örsi Emil Márton képviselő úrról.

A jelenlévők egyperces néma főhajtással emlékeztek meg az elhunyt képviselőkről.

Novák Kovács Zsolt: ha 30 évet akarnánk valamihez viszonyítani, valamihez hasonlítani akkor elég sokféle módot találhatnánk erre. Ha az emberi élethez hasonlítjuk, akkor néhány évszázaddal korábban 30 év egy egész emberöltőnek felelt meg. Most már vagyunk olyan szerencsések, hogy nagyjából egy fél emberöltőt jelent. Lehet, hogy a most születetteknek már csak 1/3 emberöltő lesz ez az idő. Viszont egyes emberek életében 30 év mégis hosszú idő. Lehet egy házasságnyi idő, lehet idő, amikor a gyerekek felnőnek, kirepülnek a családi fészekből érhető okokból nagyon sok szép emlékekkel telhet ez a 30 esztendő. Egy város életében 30 esztendő nyúlfarknyi időnek tűnik. Sárbogárd esetében is gondolhatnánk azt, hogy ez így van. Ám ha az emlékeket előszedjük és felvonultatjuk őket, akkor lehet, hogy mégsem olyan kevés ez a 30 esztendő. Próbáltam egy olyan összeállítást készíteni, amelyben azt is láthatjuk, hogy ez a 30 év milyen rövid idő, hiszen látszólag nem változott semmi a 30 év alatt, illetve olyan képeket is keresni, amelyekről mégis az látszik, hogy történt valami 30 év alatt a városban. Kérem, hogy fogadják szeretettel ezt a kis összeállítást. Hogy meg lehessen különböztetni a mait a 30 évvel ezelőtti képektől, abban az segít, hogy a 30 évvel korábbi képek fekete-fehérek, a maiak pedig színesek.

Filmvetítés. (Aláfestő zene Huszics Kórus: Sárbogárd, Dombóvár)

A képviselőtestület rátér a napirendi pont tárgyalására.

1.) **A város 30 évének áttekintése**

Előadók:

Varga László

Varnyu Péter

Juhász János

Dr. Sükösd Tamás polgármester

Dr. Sükösd Tamás: megkéri Varga László volt polgármestert, mondja el beszédét.

Varga László: Röpül az idő, már 17 év telt el az 1998-as a választások óta. Az előtte lévő négy év eseményeiről, történéseiből mára már sok minden letisztult, sőt időnként feledésbe merül bennem. Aludtam, de milyen jól rá néhányat. Ma sem találok benne olyan eseményeket, amelyeket nyugodt lélekkel, tiszta lelkiismerettel ne vállalhatnék. Akkor sem tettem mást, mint előtte és utána, végeztem a dolgom, ami éppen adódott lehetőségeimen belül, legjobb tudásom szerint. Volt, talán még vannak is, akiknek elég volt, vannak akiknek nem. Középiskolai történelem tanárom kedvenc módszere volt, hogy mindig az okokat kerestette velünk. Ilyen abszurdnak tűnő kérdéseket vetett föl, hogy pld. kitörhetett-e volna 1748-ban az 1848-as forradalom és szabadságharc? Vagy miért nem 1857-ben történt meg a kiegyezés? Hihetetlen izgalmas órák voltak. Rengeteg érvet, tényleges bizonyítékot kellett és lehetett felhozni pro és kontra. A következtetés azonban a más és más események kapcsán mindig ugyanaz volt. Csak akkor és csak úgy történhettek az események, ahogy

megtörténtek. Cselekedni nem lehet előre, vagy hátra, csak az adott pillanatban és az adott körülmények között. Az 1994-1998. között eltelt 4 évet sem tudom és nem is lenne szabad máshogyan vizsgálni csak az adott körülmények között. Megtettük-e azt, amit kellett és lehetett? Az én válaszom erre, hogy igen. Itt természetesen nemcsak és elsősorban nem magamról, hanem az akkori képviselő-testületről, városvezetésről, apparátusról és a teljes lakosságról beszélek. 4 évvel voltunk a rendszerváltozás után, a mezőgazdaság széthullóban, Sárbogárd mezőgazdasági település úgy melleleg, folytak a kárpótlások úgy, ahogy folytak. A VIDEOTON sárbogárdi gyárát eladták, a dolgozók nagy részét szélnek eresztették. Sorban zártak be az ipari jellegű üzemek, GEV, Gabona, Ipari Szövetkezet. A hivatalos munkanélküli ráta 25%, a tényleges 50% feletti volt. 1993-ban még „csöngetős” telefon volt Sárbogárdon. Volt egy nem túl korszerű, de működő szennyvíztelep, szennyvízhálózat nélkül. Az utcák nagy része szinte járhatatlan, a legtöbb utcában járda sem volt. Az ország, a város eladósodva, csőd közeli helyzetben. Az önkormányzatok csak szűk keretek között és meghatározott célokra tudtak pályázni, jó esetben 40-50%-os önrésszel, de legtöbbször 60-70% önrész kellett a beruházásokhoz. Ma az Uniós pályázatoknál általában 10% is elég. Mit tettünk a várossá válás rögzös útján? A város költségvetéséből 150 millió forint hiányzott, amikor átvettük. Ez akkor a város költségvetésének az ¼-e volt. Közgazdászok szerint a 10-15% kezelhető, 25% már elég húzós. Sokáig az is volt. A ciklus végére egy Bokros-csomaggal az önkormányzatok és az emberek nyakán 58 millió fölötti többletre változtattuk. Az intézmények működőképességének megőrzése, sőt jelentős felújítása, karbantartása mellett. 1998-ban saját erőből és pályázati pénzből, több mint 25 millió forintot fordítottunk az intézmények felújítására. Befejeztük a gázberuházást. Több önkormányzattal összefogva, állammal pereskedve megszereztük a belterületi gázberuházás után járó 80 milliós részvénycsomagot. A krosszbár rendszer kiépítése után közel 600 millió forint pályázati pénz megszerzésével az üzemeltető Dunatelt rákényszerítettük a térségben az üvegszálás telefonhálózat kiépítésére. Ezzel 120 milliós telefonrészvény vagyont szereztünk a városnak. Ma már ez természetes, akkor nem egészen volt az. A szennyvízberuházás I. ütemének vége 40%-os állami támogatás mellett ennyit lehetett akkor elérni a lakosság nagyon nagy áldozatvállalásával. A szennyvízberuházás II. ütemének teljes előkészítése, pénzügyi fedezetének biztosítása és a munkák közel 70%-os elvégzésével. A VIDEOTON út, a Berzsenyi u. aszfaltos felújítása saját erőből. Akkor még nem lehetett útfelújításokra pályázni. 1998-ban majdnem mindegyik vizes makadámút gréderezése, javítása, lehangolása. A regionális hulladéklerakó teljes engedélyezési, pénzügyi előkészítése, 18 település összefogása közös akarat alapján, de egyértelműen a sárbogárdi irányítás koordinációval. A kistérségi, leánykori nevén, és újabb csecsemőkori nevén járási együttműködés keretében településfejlesztési térségközpont volt Sárbogárd. 1996-1998. között csak a megyei területfejlesztési alapból a térségbe hoztunk több mint 600 millió forint pályázati pénzt önkormányzatoknak, helyi vállalkozóknak. Sárbogárd városának szennyvízberuházás II. üteméhez közel 30 milliót, de Igar vízhálózatának, Mezőszilas szennyvízberuházásához is 10 milliókat. A sárbogárdi vendégfogadás kornak megfelelő kialakításához is milliók érkeztek a helyi vállalkozók segítségére. Fontosnak tartom, hogy kiemeljem a város kapcsolatait, a különböző helyi, körzeti és megyei szervezetekkel, intézményekkel, vállalatokkal. Sok év telt el azóta, de kimondottan jó érzés, amikor bárhol találkozom az akkori partnerekkel barátsággal, szeretettel emlékeznek azokra az időkre. A sok gond mellett fontosnak tartottuk a település élhetővé tételét, nemcsak fizikailag, hanem az emberek közérzetének javításával is. Komoly összegekkel támogattuk a civil szervezeteket, csoportokat, nyugdíjas klubokat, ifjúsági csoportokat, sportköröket, de művészeti csoportokat is pld. a nemzetközi kapcsolatok alakításában nagyon sokat tevő városi, ma Huszics Vendel Kórust. Talán a felsoroltak is szolgálnak némi érvként, hogy az adott körülmények között elvégeztük a feladatunkat. Igaz, mi nem rakattunk minden elvégzett munka mellé emléktáblát, az állam vagy saját nevünket rávésetve lehet, hogy kellett volna. Az legalább látszana. A földbe lerakott, a város polgárainak életét szolgáló, kényelmesebbé tevő több milliárdos értékek gázvezeték, szennyvízhálózat, telefonhálózat nem látszik, csak működik. Végezetül egy nagyon személyes, de annál fontosabb kitérő. Többször, több helyen elmondtam már, én nem akartam polgármester lenni, de a

körülmények így alakultak. Az élet által elérem rakott feladatok elől azonban soha nem menekültem el. Nem bánom, hogy így történt, még a kapott pofonok, értelmetlen bántások ellenére sem. Egy valamit azonban bánok, mégpedig azt, hogy mindig és minden időben a legfontosabb a város volt. Olyannyira, hogy a családi életünkben szinte teljesen kiesett az a 4 év, pedig rengeteg törődést, türelmet, megértést kaptam társamtól, feleségemtől. Legtöbbször még megköszönni sem volt időm. Most is, és ha itt lenne nyilvánosan is bocsánatot kérek tőle minden elszalasztott óráért, percért. Köszönöm.

Taps.

Dr. Sükösd Tamás: megkéri Dr. Varnyu Péter volt polgármestert, mondja el beszédét.

Dr. Varnyu Péter: Tisztelt Polgármester Urak, Jegyző Asszony, Képviselőtársaim! Soha nem felejttem el, amikor 1991-ben az akkori polgármester Németh Rudolf felkért minden képviselőt, hogy a nyílt ülésen számoljon be egyéves képviselői munkájáról. Nem a televízió nyilvánossága előtt, nem nagy nyilvánosság előtt, csak úgy, ahogy az minden nyilvános testületi ülésen történt. Az ÜJB és az OKSB tagja voltam, utóbbinak elnöke. Akkor már négy éve tanítottam, nem kellett volna, hogy remegjen a lábam,de remegett.

Ma úgymond rutinos megszólaló vagyok, nincs lámpaláz, stressz... de van. Mindig van, csak néha nem látszik.

Közz szereplőnek nem úgy születik valaki, azzá lesz, ha elég kitartó....

A harmadik ciklust már nem a „leg” ek ciklusaként emlegetjük....

Amikor a várossá avatás 30. évfordulója alkalmával tartandó ünnepi képviselőtestületi ülésre a megtisztelő meghívást és a felszólalás lehetőségét megkaptam a 10 évvel ezelőtti Sárréti Híd-ban megjelent visszaemlékezés és persze AZI jutott eszembe. A napokban aztán SILA hívott. „Megvárjuk az ez évi első számmal az ünnepi testületi ülést. Ugye elküldöd a mondandódat”.

Az akkori gondolataimnak a „Talán a LEG –ek ciklusa volt?!?” címet viselte:

Azóta már jó néhány akkor volt LEG megdőlt, meghaladottá vált, de továbbra sem tudok „Csak a szépre emlékezem..” címmel megszólalni, ahogy akkor 10 éve AZI javasolta.

Sárbogárd városa a szabad választások harmadik ciklusában 1998-2002 között számos olyan LEG-et mondhat a magáénak, mely még ma sem meghaladott.

A „legértelmiségibb” testület alakult meg a választásokat követően. Az eddigi legfiatalabb polgármestert 1998 októberében választották meg - 34 éves voltam akkor. A jelmondatom Széchenyitől vettem: „Egynek minden nehéz; soknak semmi sem lehetetlen.” Ritkán voltunk sokan. Legtöbbször én voltam egyedül. Laci bácsi mondta: „Te mindig egyedül leszel.” A polgármester mindig egyedül van.

A legkatasztrofálisabb időjárás okozott hatalmas károkat az 1999. júniusi-júliusi esőzések és helyi vízkár időszakában, majd ehhez kapcsolódva a lehető legbonyolultabb eljárásrend nehezítette a munkánkat a károsultak megsegítésére a kárenyhítési keretből.

A legnagyobb foglalkoztatók, munkáltatók elhagyták Sárbogárdot (VDO Car Communication Kft., Magyar Honvédség), a legnagyobb mértékű munkanélküliséget maguk után hagyva az 1995-ös mélypont után immáron másodszer.

A legtöbb a ciklus alatt folyamatban lévő peres ügy, melyben a képviselőtestület alperesként, vagy felperesként érintett volt.

A ciklus önkormányzati képviselői közül ketten, Simon János posztumusz és Sárközi László azóta Sárbogárd Díszpolgárai lettek.

De ezek csak LEG-ek. Úgy látszik Hála Istennek, vagy sajnos időtállóak, maradandóak. Végül is az sem baj, ha valami negatív dologban végre nem mi vagyunk elsők.

Mi is jellemzi a harmadik ciklus történetét Sárbogárdon?

Biztos vagyok benne, hogy nem csak a leg-ek és a negatív rekordok. A Mannesmann tulajdonában lévő VDO Car Communication Magyarország Kft. Távozása, a Magyar Honvédség Sárbogárdi Helyőrségének teljes felszámolása, a Kossuth TSZ felszámolása mély nyomot hagytak, de a lényeg nem ez.

A képviselő-testület igyekezett a természeti csapás és a legnagyobb foglalkoztatók távozása okozta gazdasági „katasztrófa” ellenére is megfelelő színvonalon biztosítani a helyi közszolgáltatást, a közoktatási és közművelődési intézmények fenntartását, az egészségügyi ellátást a funkcionális privatizáció lehetővé tételével, illetve a város működő és fejlődő képességének megőrzését. Ez persze nem tűnik eredménynek a munkanélküliek, vagy a székesfehérvári ipari üzemekbe ingázó dolgozók számára. Az a természetes, hogy ezt biztosítottuk.

...és persze nem adósodott el a város kezelhetetlen mértékben, de mindezeknek komoly ára volt.

Visszatekintve sem tudok „csak a szépre emlékezni”. Fel kell idézni a munkára, a szó szoros értelmében küzdelmes testületi vitákra és lakossági fórumokra, a hétköznapi embert próbáló feladataira, a csodálatos ünnepi műsorokra és megemlékezésekre fordított időt és energiát.

Azokat a helyeket, és időpontokat, ahol úgy érzem valamit nap, mint nap hozzátehetünk városunk szebbé, jobbra tételéhez, még akkor is, ha ez nem mindig valósult meg maradéktalanul és közmegelegedésre.

Munkánkat a választók minősítik négyévente. A sárbogárdiak, akik itt szeretnének élni és dolgozni, szeretnék gyermekeiket, unokáikat is itt látni felnőni és boldogulni velük együtt békességben. Jogos volt 10 – 15 évvel ezelőtt és ma is jogos a türelmetlenségük immáron harminc esztendővel a várossá válást követően is. A médiának hála látják a fejlődés dinamizmusát a megye szerencsésebb felében és a nagyvárosainkban.

Sokszor számottevően kisebb települések nagyobb összefogással sikeresebbek. Mi lehet az oka Sárbogárd átlag alatti ütemű fejlődésének?

Erre a választ sajnos azóta sem találtam meg, ez is azt bizonyítja, hogy még mindig nincs nálam a Bölcsék köve, de hogy nem az elmúlt harminc év aktív közéletének hiánya, az biztos. Végigtekintve a harminc esztendőm tudom, hogy soha sem az emberi jószándék hiánya volt, ami meggátolt bizonyos fejlesztéseket.

Sárbogárd az elmúlt harminc esztendőben nagyon sokat fejlődött, elsősorban vonalas és létesítményi infrastruktúráját tekintve, ahogy Varga László polgármester úr is említette, ezek nem látványos dolgok, ezek természetes dolgok. A vezetékes ivóvízen kívül szinte semmi nem volt, ahhoz képest ezek igen látványos dolgok. Visszatérve az optikára. Az az optika nem működik. Egy teljesen más optikát használunk a városban, mert az az optika, amiről Varga László beszélt az lent van a földben, senki nem használja és 600 millió és 120 millió részvény és felesleges a külföldi tőkének, meg nekünk, meg Magyarországnak. Tehát sokat

fejlődött a város elsősorban vonalas és létesítményi infrastruktúráját tekintve elmaradottsága azonban a megye északi részéhez képest oly mértékű volt, hogy ez a fejlődés csak enyhítette hátrányunkat, kiegyenlíteni nem volt képes, sőt a dinamikusan fejlődő északi térség előtt – valahol az M7-es autópálya vonalában kifeszített - láthatatlan Limbó - lécc alatt, aki egyszer átfért Sárbogárd felől nem kíváncszott vissza ide.

Azt is szoktuk mondani, hogy Sárbogárd városnak kicsi, falunak viszont túl nagy, valójában kilenc kistelepülés, mely széttagolt, földrajzilag és politikailag egyaránt és lakossága eltérő értékrend, viszonyrendszer mentén működik. A külső településrészek célkitűzéseit, fejlődési elképzeléseit a városközpont lakosságának fejlesztési igényeivel, érdekeivel igen nehéz összhangba hozni. Pláne képviselni, vagy megvalósítani.

Fejlesztéseink a harmadik ciklusban olyan kommunális célok megvalósítására irányultak, melyek fontosak ugyan, de befektetői tőkét ritkán vonzanak. Csak hosszú és fáradtságos munkával, lokálpatrióták képesek nagyobb létszámú munkahelyet teremteni a kis és közepes vállalkozásokat támogató gazdaságpolitikával a megye déli végein. Hála Istennek azóta erre is vannak jó példák, az utóbbi időben ezen a területen az agrárgazdaság mutat jelentős fejlődést.

Közös ügyünk ezután is mindannyiunknak, hogy ne csak lakóhelyünk, de otthonunk is legyen a már igencsak felnőtt, de igazán aktív, cselekvő férfikorától még messze lévő városunk, Sárbogárd.

Emlékezzünk tisztelettel és megbecsüléssel valamennyi, a város fejlődése érdekében tevékeny közéleti szerepet vállaló honfitársunk munkájára, azoknak pedig, akik közülük már nem lehetnek köztünk, őrizzük emlékét kegyelettel.

És hogy ne essek nemzeti betegségünkbe. Most már befejezem: vagy ahogy Klebersberg Kunó mondta:
"Nekünk magyaroknak valóságos nemzeti betegségünk a sok beszéd, melynek csak egy ellenszere van: a tett." Köszönöm megtisztelő figyelmüket .

Taps.

Dr. Sükösd Tamás: Tisztelettel köszöntök mindenkit! Tisztelt Képviselő-testület, Kedves Vendégeink, Jegyző Asszony!
Sárbogárdot 30 évvel ezelőtt 1986. január 6. napján avatták várossá. Sokat gondolkodtunk ezen, hogy nagyon jó, hogy ezt nekünk elmondják, hogy január 6. napján volt, mert az oklevélen sehol nem találjuk január 6-át, január 1-re keltezték, annak megfelelően ugyan az akkor sem volt munkanap. Hallhattuk Varga László, illetve Dr. Varnyu Péter korábbi polgármester urakat a városi lét egy-egy szakaszáról nevükkel fémjelzett ciklusról beszélni. Bár a kor nem érdem, hanem állapot, de azt gondolom a mai évfordulón mégis az érdemekről a pozitív dolgokról kell, és én arról is szeretnék beszélni. Ez természetesen nem a problémák elhallgatását jelenti csupán egy optimista, vagy optimistább szemléletet. Sárbogárd, akárcsak a többi település az elmúlt három évtizedben komoly változásokon ment keresztül. A település életpályája grafikonok ábrázolva meggyőződésem szerint nem egyenletes és hullámoktól sem mentes ugyan, de emelkedést mutat. A 80-as évek után közjogilag ismét járási központ lettünk és neveztesünk bárhogyan is, Fejér megye déli részének közigazgatási, egészségügyi és oktatási központja vagyunk. Történelmi léptékkel mérve a 30 év, ahogy alpolgármester úr is mondta nem sok, szinte semmi, de gondoljunk bele abba, hogy felkent városként idősebbek vagyunk, mint jelen formájukban a hazai parlamenti pártok. Elgondolkodtató az is, hogy számos olyan politikai szervezet adott sárbogárdi képviselő-testületbe tagot, amely ma már nem is létezik, sőt talán a nevüket sem tudjuk, de pontosan egész biztos. Hiszem, hogy pártállástól függetlenül két halmazba helyezhetők el a sárbogárdi képviselők. Az egyik, ahol a városért tevékenykedni akaró képviselők vannak, a másik a halmaz pedig reményem szerint üres. A képviselők

felelőssége, felelősségünk pedig igen nagy. Együtt kell tartanunk a várost, amely ahogy szintén elhangzott Székesfehérvár után a legnagyobb közigazgatási területtel, ugyanakkor a megyeszékhelynél nyolcszor, kilencszer kevesebb lakossal rendelkezik és ahol a településrészek összekapcsolódása sok esetben – gyakorlatilag mindig – a korábbi közigazgatási reformok és nem a történelmi fejlődés eredménye. Csinált város vagyunk, ahogy szokták mondani. Ma már mégis együtt vagyunk Sárbogárd, közös az utunk. Először szeretném megköszönni, a nemrég a Fejérvíz Zrt. gazdasági vezérigazgató-helyetteseként nyugállományba vonult, Szalai István egykori tanácselnök úrnak azt a szakmai munkát, amivel a rendszerváltozást Sárbogárdon levezette. Az ő értő szakmaiságára volt szükség ahhoz, hogy az új rendszer elindulhasson. Fontos megemlékeznünk személyes kapcsolat révén egykori tanáromról Németh Rudolf polgármester úrról is, aki még nem közvetlenül a választók, hanem a testület választott meg a tagjai közül. Nagy feladata volt mégis, talán az egyik legnagyobb. Nem volt kijelölt út, nem volt kialakult gyakorlat. Együtt tanulták a többpárti demokráciát és a piacgazdaságot. Polgármester úr a csapatával helytállt. Pályára állította Sárbogárdot. Büszke vagyok rá, hogy a munkásságának szellemi örököse lehetek. Ugyanígy szeretném megköszönni a két, előttem szolt polgármester kolléga munkáját is. Biztos vagyok benne, hogy a testületeikkel együtt a legjobbat akarták a városnak. Mindketten nagy létszámú testülettel dolgoztak, és komoly kihívásokkal néztek szembe. Ahogy a polgármesterek szoktak, egyedül. Juhász János polgármester úr ugyan nem kívánt élni a lehetőséggel, hogy itt ma beszéljen, de fontos, hogy megemlékezzünk munkájáról, amellyel két cikluson keresztül értőn vezette a testületet. Számos tisztelet parancsoló eredményt tudhat magáénak én mégis leginkább azért irigylem – bár biztos, hogy találunk sokkal nagyobb horderejűt is – mert számos utat, utcát szilárd burkolattal tudott ellátni. Ezt sajnos a pályázati rendszernek megfelelően azóta sem tudtuk megismételni. A magam részéről a leghitelesebben mégis a 2010-ben elkezdődött és a jelenlegi ciklusról tudok beszélni. Az önkormányzat és azon belül a képviselő-testület munkáját szerintem a kiegyensúlyozottság jellemezte az elmúlt 5 évben. Konstruktív munka folyt a bizottságokban is, a testület elé kerülő anyagokhoz, többé-kevésbé mindenki hozzá tudta tenni építő gondolatait. A felesleges veszekedéseket és parttalan vitákat sikerült kiváltanunk tevékeny együttműködéssel. Tisztelettel megköszönöm a konstruktív ellenzék munkáját. Természetesen ez a tv-néző, vagy újságolvasó ember számára unalmasnak tűnhet, azonban, ha a döntések tartalmát és következményét nézzük, mindenképpen előremutató. Legfontosabb célunk, amit mindig elmondunk és mindig ér is bennünket rendesen kritika, a munkahelyteremtés. Itt mindig el szoktam mondani, hogy azt a közkeletű félreértést el kell oszlatni, hogy a munkahelyteremtés önkormányzati síkon két dolgot tud jelenteni a XXI. században most. Az egyik nyilván egy rövid távú megoldás, amit a közfoglalkoztatás jelent. Azt gondolom, hogy ebben talán nem is biztos, hogy mindenki számára ésszerűnek és koncepciózusnak tűnően, de tényszerű, hogy a lakosság számára vetítve három megyében mi vagyunk a legnagyobb foglalkoztatók. Ez egy átmeneti megoldást jelent, de én hiszem, hogy a közfoglalkoztatottak nagy része érdemi munkát végez. A közfoglalkoztatás ugyanolyan, mint a politika, vagy a foci. Mindenki ért hozzá és mindenki az alapján formál véleményt, amit lát, vagy látni vél. A másik legfontosabb része a munkahelyteremtésnek az nyilván a befektetők számára vonzóbb környezet kialakítása. Ebben kicsi léptékben ugyan, de értünk el eredményt. Az előző ciklusban számunkra két közepes méretű, az egyik 25 főt, a másik 83 főt foglalkoztató termelő vállalkozás jött Sárbogárdra, illetve elhangzott, hogy sorra szüntek meg az ipari jellegű üzemek ebből a Műanyag üzem most magához tudott térni és el tudott indulni ismét egy úton. Ugyanakkor én azt gondolom, hogy a befektetői környezet javítására visszatérve, ahogy azt Varga Gábor országgyűlési képviselő úr is megfogalmazta, hogy saját munkásságának nem a leglátványosabb, de mindenképpen a legfontosabb eredménye, hogy a sárbogárdi járást tavaly decemberben felvették a szabad vállalkozói zónák körébe. Ezt a tevékenységet mindenképpen szeretném megköszönni a képviselő úrnak. Ez egyrészt új forrásokat jelent a számunkra, másrészt pedig az elnyert forrásokon belül egy magasabb támogatási intenzitást. Mivel elég régóta rendelkezünk ipari zóna kialakítására alkalmas területtel és ebben a vonatkozásban szerintem mindegyik elődömnek a koncepciója is hasonlatos volt és az akarása is, csak a körülmények nem nagyon tették lehetővé, hogy ez a

megvalósulás útjára lépjen, így ez feltétlenül reményteljesebbé tudja tenni a jövőt. Az önkormányzati pénzügyi helyzetünk stabilnak mondható a körülményekhez képest az abszolút számok tükrében is. Ez egyrészt az örökölt elveknek megfelelően a takarékos gazdálkodás, másrészt az önkormányzat és intézményi szinten elnyert pályázatok segítségével valósítható meg. Nem kívánom felsorolni azt, hogy milyen pályázatokon tudtunk nyerni. Többször közzé tettük ezt, illetve többször ért bennünket is az a kritika, hogy nem történt semmi. Én összeszedtem címszavakba három bekezdést. Az előző ciklusban önmagában az egyéb pályázati forrásoktól, tehát a hátrányos helyzetű önkormányzatok részére nyújtott támogatásoktól és szerkezet-átalakító támogatásoktól függetlenül több mint 800 millió forint forrást jelentett. A jelenlegi a ciklusban pedig, ebben az egyébként még nem hosszú eltelt időben mintegy 250 millió forint forrást jelentett. Azonkívül, hogy kinek mennyi forrást sikerül idehozni, azt gondolom, hogy legalább annyira fontos, hogy a helyi vállalkozásokkal úgy tudjunk fönntartani élő kapcsolatot, hogy ha bármilyen beruházás történik Sárbogárdon, akkor legalább az esélye meglegyen a helyi vállalkozásoknak arra, hogy itt tudjanak dolgozni. Véleményem szerint ebben a tekintetben az előző képviselő-testület és a mostani is jól vizsgázott. Mindenki láthatta, aki befele jött az épületbe a burkolatot a dísztermen, a városháza is megítélésem szerint impozáns lett. Gondolták volna, hogy csak a városházán 265 nyílászáró van? Ameddig nem kellett végighallgatni a cserével járó zajokat, addig én sem gondoltam volna. Ezenkívül érezhetjük azt, hogy rendkívül meleg van annak ellenére, hogy itt a teremben egy hete le van csavarva a fűtés. Megítélésem szerint a szigetelés is elég jól sikerült. Hat helyen építkeztünk egyszerre. Három különböző településrészen, Töbörzsökön, Pusztægresen és Sárszentmiklóson hajtottuk végre ugyanígy az óvodák teljes energetikai felújítását. Felújítottuk a sportöltözőt, ami egyébként egyfajta mementó volt, amikor a VIDEOTON 1980-ban abbahagyta annak a fejlesztését, a harmadik szárny soha nem fejeződött be. Meg lehet nézni nagyon szép lett. A Művelődési Ház nagytermén és a Városházán is sikerült egy markáns beavatkozást elvégezni. Nem gondolom azt, hogy ez a világ eredménye, csak azt gondolom, hogy szükség volt arra Sárbogárdon, ahhoz hogy élhető legyen a város. Az óvodástól az aktív korúig és a nyugdíjasig, bárki bármilyen intézményi szolgáltatást szeretne igénybe venni, akkor annak európai de legalábbis egy jó átlagos Magyar színvonala tudjon lenni. Egy barátom, aki képviselő is volt és most is itt ül, azt mondta: „Évtizedekkel a rendszerváltás után nem lehet járdával és hasonló infrastrukturális dolgokkal kampányolni.” Én azt válaszoltam, hogy természetesen egyetértek, én örülnék a legjobban, ha arról tudnánk kizárólag beszélni, hogy minden kérdés társadalmasítása és minden hatástanulmány készítése viszi el a legtöbb időnket, de nem tartunk még itt. Ennek ellenére a társadalmasítást is nagyon fontosnak tartom. Az előző képviselő-testület is és a mostani is különböző szinteken civil, sport és általában egyéb lakossági fórumokkal szeretné a lehető legközelebb vinni a döntéseket, oda, ahova leginkább tartozik Sárbogárd város és egyes esetekben az egész járás lakosságához. A mi munkánk értékmérője, ahogy Varnyu Péter polgármester úr mondta, egyik oldalon nyilván a választás, a másik oldalon viszont a lakosságnak a megelégedettsége. Gondolhatjuk mi azt képviselő-testületként, hogy még sosem volt ilyen jó képviselő-testület, különösen gondolhatnám én ezt, de nem szeretném, de ha a lakosság nem érzi jól magát Sárbogárdon, akkor nem értünk el semmit. Amit a jövőről szeretnék még elmondani. Talán valamennyire közismert rólam, hogy viszonylag rögeszmés tudok lenni egyes döntésekben amikor indultunk, akkor is azt mondtam, hogy én szeretném befejezni a pályafutásomat és valaha átmenni a boldogabb vadászmezőkre ahogy látom, hogy Sárbogárdon megvalósult pld. a kerékpárút beruházás. Ezért is tettük meg egy pályázati forrásból a terveztetését az engedélyeztetését. Ezekben a pillanatokban zajlik éppen az engedélynek a meghosszabbítása azért, hogy meg tudjuk valósítani. Most először tartunk ott, hogy látszik a Települési Operatív Programban egy olyan pályázati sor, aminek segítségével – én hiszek benne – ez megvalósítható lesz. A sport tárgyú és egyébként a szabadidő értelmes eltöltése és ennek megfelelően az életminőséget javító beruházások kapcsán sokan mondják, hogy nem ez a legfontosabb, hanem a munkahelyteremtés. Természetesen a munkahelyteremtés a legfontosabb, csak ha valaki nem tud regenerálódni, annak nem lesz kedve másnap dolgozni. Ebben a körben azt gondolom, hogy elindultunk, az első lépést megtettük. Rendbe

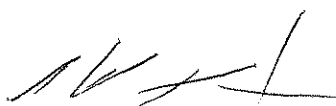
tettük legalább kívülről a sportöltözöt és jelenleg is zajlik a tanuszoda kivitelezőjének a kiválasztása. A közbeszerzés lezajlott, Sárobgárd Város Önkormányzata megkapta a feladatot, különböző előkészítő munkálatokat. Ki lehet mondani, hogy 2016-ban ha az Úristen megsegít bennünket, a tanuszoda megvalósul. Ezt követően nyilván, ami legalább ekkora érdek, hogy ha egy helyre, egy ingatlanra visszük a beruházást, akkor szeretnénk létrehozni egy sportcsarnokot is és ezáltal egy olyan központot, ami a gyerekeink kellő testi fejlődését is tudja biztosítani, illetve mindenkinek a regenerálódását. Ezek azok a rövid távú célok, ami mellett nem mehetünk el. Remélem azt, hogy ha bárki is fog itt állni a 35. vagy a 40. évfordulóján a várossá avatásnak gyakorlatilag egyfajta megmosolyogtató múlt idő lesz, amiről beszéltem és teljesen más magasabb célokról fogunk tudni beszélni és végre túlléphetünk az infrastrukturális fejlesztéseken és gondolkodhatunk azon, hogy ez a közösség, amit Sárobgárdnak nevezünk mitől tudja együtt jobban érezni magát. Köszönöm, hogy meghallgattak.

Taps.

Dr. Sükösd Tamás: önmagában az ünnepi testületi ülés „szertartásos” része véget ért. A jelenlegi és valaha volt sárobgárdi képviselők és megjelent volt országgyűlési képviselő úr számára is egy csekély, de szívből jövő ajándékot szeretnénk átadni. Az asztal mellett segítenek a kolléganők, és ezt követően pedig invitálok mindenkit a tanácssterembe az ott megtartandó fogadásra. Alpolgármester úrral gondoltunk arra, hogy milyen szinten van a bejelentés és különösen Varga László polgármester úr mondatai alapján tűnik egy kicsit groteszknek, de mi gondoltunk arra, hogy Sárobgárd várossá avatásának 30. évfordulója tiszteletére egy emléktáblát elhelyeznénk a díszterem falán a Sárobgárdi Napok keretén belül.

A képviselőtestületi ülésen több napirend nem volt,
Dr. Sükösd Tamás az ünnepi képviselőtestületi ülést 16⁵⁸ órakor bezárta.

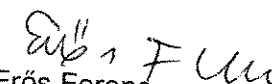
K.m.f.

Dr. Sükösd Tamás
polgármester

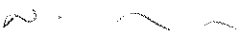
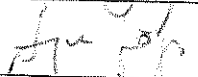

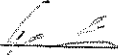

Tóth Béla
képviselő, jkv. hitelesítő

Demeterné Dr. Venicz Anita
jegyző

Erős Ferenc
képviselő, jkv. hitelesítő

Ülés kezdete:	16.00
Befejezése:	16 ¹⁸

Jelenléti ív
Sárbogárd Város Önkormányzat Képviselőtestületének
2016. január 6-i ünnepi ülésére

	Érkezés	Távozás	Aláírás
Dr. Sükösd Tamás	15 ⁵⁵	16 ¹⁸	
Novák-Kovács Zsolt	15 ⁵⁰	16 ⁵⁸	
Aranyos Attila József	15 ⁵⁵	16 ⁵⁸	
Erős Ferenc	15 ⁵⁵	16 ¹⁸	
Ébl Zoltán	15 ⁵⁵	16 ⁵⁸	
Érsek Enikő	15 ⁵⁵	16 ¹⁸	
Gerlai Zsolt	15 ⁵⁵	16 ¹⁸	
Juhász János	15 ⁵⁵	16 ¹⁸	
Nedoba Károly	15 ⁵⁵	16 ¹⁸	
Szilveszterné Nyuli Ilona	15 ⁵⁵	16 ¹⁸	
Tóth Béla	15 ⁵⁵	16 ¹⁸	

Bátai Brigitta
jegyzőkönyvvezető

Sárospatak Város Polgármestere
7000 Sárospatak, Hősök tere 2.

M e g h í v ó

Sárospatak Város Önkormányzat Képviselő-testülete

2016. január 6- án (szerda) 16.00 órakor
ünnepi képviselő-testületi ülést tart, melyre meghívom

Az ülés helye: Sárospataki Polgármesteri Hivatal Díszterme
7000 Sárospatak, Hősök tere 2.

Napirend:

1.) A város 30 évének áttekintése.

Előadók: Varga László

Varnyu Péter

Juhász János

Dr. Sükösd Tamás polgármester

Sárospatak, 2015. december 17.

dr. Sükösd Tamás
polgármester

*Sárbogárd Város Képviselő-testülete
nevében*

tisztelettel meghívom Önt

*Sárbogárd várossá nyilvánítása
30.
évfordulója alkalmából*

tartandó

*ünnepi képviselő-testületi ülésre
és az azt követő fogadásra*

Időpont: 2016. január 6-án 16.00 óra

Helyszín: Sárbogárdi Polgármesteri Hivatal Díszterme

*Dr. Sükösd Tamás
polgármester*

Soha nem felejttem el, amikor 1991-ben az akkori polgármester Németh Rudolf felkért minden képviselőt, hogy a nyílt ülésen számoljon be egyéves képviselői munkájáról. Nem tévényilvánosság előtt, nem nagy nyilvánosság előtt, csak úgy, ahogy az minden nyilvános testületi ülésen történt. Az ÜJB és az OKSB-tagja voltam, utóbbinak elnöke. Akkor már négy éve tanítottam, nem kellett volna, hogy remegjen a lábam,de remegett.

Ma úgymond rutinos megszólaló vagyok, nincs lámpaláz, stressz... de van. Mindig van, csak nem látszik.

Közzszereplőnek nem úgy születik valaki, azzá lesz, ha elég kitartó....

A harmadik ciklust már nem a „leg” ek ciklusaként emlegetjük....

Amikor a várossá avatás 30. évfordulója alkalmával tartandó ünnepi képviselőtestületi ülésre a megtisztelő meghívást és a felszólalás lehetőségét megkaptam a 10 évvel ezelőtti Sárréti Híd-ban megjelent visszaemlékezés és persze AZI jutott eszembe. A napokban aztán SILA hívott. „Megvárjuk az ezévi első számmal az ünnepi testületi ülést. Ugye elküldöd a mondandódat”.

Az akkori gondolataimnak a „Talán a LEG -ek ciklusa volt?!?” címet viselte:

Azóta már jó néhány akkor volt LEG megdőlt, meghaladottá vált, de továbbra sem tudok „Csak a szépre emlékezem..” címmel megszólalni, ahogy akkor 10 éve AZI javasolta.

Sárbogárd városa a szabad választások harmadik ciklusában 1998-2002 között számos olyan LEG-et mondhat a magáénak, mely még ma sem meghaladott.

A „legértelmiségibb” testület alakult meg a választásokat követően. Az eddigi legfiatalabb polgármestert 1998 októberében választották meg - 34 éves voltam akkor. A jelmondatom Széchenyitől vettem: „**Egynek minden nehéz; soknak semmi sem lehetetlen.**” Ritkán voltunk sokan

A legkatasztrófálisabb időjárás okozott hatalmas károkat az 1999. júniusi-júliusi esőzések és helyi vízkár időszakában, majd ehhez kapcsolódva a lehető legbonyolultabb eljárásrend nehezítette a munkánkat a károsultak megsegítésére a kárenyhítési keretből.

A legnagyobb foglalkoztatók, munkáltatók elhagyták Sárbogárdot (VDO CarCommunication Kft., Magyar Honvédség), a legnagyobb mértékű munkanélküliséget maguk után hagyva az 1995-ös mélypont után immáron másodszer.

A legtöbb a ciklus alatt folyamatban lévő peres ügy, melyben a képviselőtestület alperesként, vagy felperesként érintett volt.

A ciklus önkormányzati képviselői közül ketten, Simon János posztumusz és Sárközi László azóta Sárbogárd Díszpolgárai lettek.

De ezek csak LEG-ek. Úgy látszik Hála Istennek, vagy sajnos időtállóak, maradandóak. Végül is az sem baj, ha valami negatív dologban végre nem mi vagyunk elsők.

Mi is jellemzi a harmadik ciklus történetét Sárbogárdon?

Biztos vagyok benne, hogy nem csak a leg-ek és a negatív rekordok. A Mannesmann tulajdonában lévő VDO Car Communicartion Magyarország Kft. Távozása, a Magyar Honvédség Sárbogárdi Helyőrségének teljes felszámolása, a Kossuth TSZ felszámolása mély nyomot hagytak, de a lényeg nem ez.

A képviselő-testület igyekezett a természeti csapás és a legnagyobb foglalkoztatók távozása okozta gazdasági „katasztrófa” ellenére is megfelelő színvonalon biztosítani a helyi közszolgáltatást, a közoktatási és közművelődési intézmények fenntartását, az egészségügyi ellátást a funkcionális privatizáció lehetővé tételével, illetve a város működő és fejlődő képességének megőrzését. Ez persze nem tűnik eredménynek a munkanélküliek, vagy a székesfehérvári ipari üzemekbe ingázó dolgozók számára. Az a természetes, hogy ezt biztosítottuk.

...és persze nem adósodott el a város kezelhetetlen mértékben, de mindezeknek komoly ára volt.

Visszatekintve sem tudok „csak a szépre emlékezni”. Fel kell idézni a munkára, a szó szoros értelmében küzdelmes testületi vitákra és lakossági fórumokra, a hétköznapi embert próbáló feladataira, a csodálatos ünnepi műsorokra és megemlékezésekre fordított időt és energiát.

Azokat a helyeket, és időpontokat, ahol úgy érzem valamit nap, mint nap hozzátehetünk városunk szebbé, jobbá tételéhez, még akkor is, ha ez nem mindig valósult meg maradéktalanul és közmegelégedésre.

Munkánkat a választók minősítik négyévente. A sárbogárdiak, akik itt szeretnének élni és dolgozni, szeretnék gyermekeiket, unokáikat is itt látni felnőni és boldogulni velük együtt békességben. Jogos volt 10 – 15 évvel ezelőtt és ma is jogos a türelmetlenségük immáron harminc esztendővel a várossá válást követően is. A médiának hála látják a fejlődés dinamizmusát a megye szerencsésebb felében és a nagyvárosainkban.

Sokszor számottevően kisebb települések nagyobb összefogással sikeresebbek. Mi lehet az oka Sárbogárd átlag alatti ütemű fejlődésének?

Erre a választ sajnos azóta sem találtam meg, ez is azt bizonyítja, hogy még mindig nincs nálam a Bölcsék köve, de hogy nem az elmúlt harminc év aktív közéletének hiánya, az biztos. Végigtekintve a harminc esztendőn tudom, hogy soha sem az emberi jószándék hiánya volt, ami meggátolt bizonyos fejlesztéseket.

A sárbogárdiak is megérdemelnének lakóhely - közeli, családbarát ipari, feldolgozóipari üzemet egy minőségibb szolgáltatásokat nyújtó városi létet, valóban, de itt jönnek a jól ismert szólásmondások és örök igazságok, hogy

„Segíts magadon, Isten is megsegít”,

meg az amerikai példa sajátos adaptációja: „Ne azt kérdezd, hogy mit tett Sárbogárd érted, hanem hogy Te mit tettél a városodért.,

Meg a „Ki mint vet, úgy arat”, és hogy majd „A saját hajunknál fogva kirángatjuk magunkat”...de nem, sajnos nem.

Sárbogárd az elmúlt harminc esztendőben nagyon sokat fejlődött, elsősorban vonalas és létesítményi infrastruktúráját tekintve, elmaradottsága azonban a megye északi részéhez képest oly mértékű volt, hogy ez a fejlődés csak enyhítette hátrányunkat, kiegyenlíteni nem volt képes, sőt a dinamikusan fejlődő északi térség előtt – valahol az M7-es autópálya vonalában kifeszített - láthatatlan Limbó - lécz alatt, aki egyszer átfért Sárbogárd felől nem kíváncszott vissza ide.

Azt is szoktuk mondani, hogy Sárbogárd városnak kicsi, falunak viszont túl nagy, valójában kilenc kistelepülés, mely szétagolt, földrajzilag és politikailag egyaránt és lakossága eltérő értékrend, viszonyrendszer mentén működik. A külső településrészek célkitűzéseit, fejlődési elképzeléseit a városközpont lakosságának fejlesztési igényeivel, érdekeivel igen nehéz összhangba hozni. Pláne képviselni, vagy megvalósítani.

Fejlesztéseink a harmadik ciklusban olyan kommunális célok megvalósítására irányultak, melyek fontosak ugyan, de befektetői tőkét ritkán vonzanak. Csak hosszú és fáradtságos munkával, lokálpatrióták képesek nagyobb létszámú munkahelyet teremteni a kis és közepes vállalkozásokat támogató gazdaságpolitikával a megye déli végein. Hála Istennek azóta erre is vannak jó példák, az utóbbi időben ezen a területen az agrárgazdaság mutat jelentős fejlődést.

Közös ügyünk ezután is mindannyiunknak, hogy ne csak lakóhelyünk, de otthonunk is legyen a már igencsak felnőtt, de igazán aktív, cselekvő férfikorától még messze lévő városunk, Sárbogárd.

Emlékezzünk tisztelettel és megbecsüléssel valamennyi, a város fejlődése érdekében tevékeny közéleti szerepet vállaló honfitársunk munkájára, azoknak pedig, akik közülük már nem lehetnek köztünk, őrizzük emlékét kegyelettel.

És hogy ne essek nemzeti betegségünkbe. Most már befejezem: vagy ahogy Klebersberg Kunó mondta:

"Nekünk magyaroknak valóságos nemzeti betegségünk a sok beszéd, melynek csak egy ellenszere van: a tett."

Köszönöm megtisztelő figyelmüket

Varnyu Péter
volt polgármester